

ET RESERVOAR AV LEVENDE VANN

Eldste David A. Bednar

i De tolv apostlers quorum

Kirkens skoleverks temakveld for unge voksne • 4. februar 2007 • Brigham Young University

Søster Bednar og jeg er takknemlige for å være sammen med dere i kveld. På våre reiser rundt i verden setter vi spesielt pris på de anledningene vi har til å møte og lære av trofaste unge mennesker som dere. I kveld ber jeg om hjelp fra Den hellige ånd idet vi tilber sammen og i enhet søker å bli undervist fra det høye (se L&P 43:16).

Jeg vil begynne med å stille et enkelt spørsmål. Hva er det mest verdifulle stoffet eller varen i verden? Det første vi tenker på, er kanskje at gull, olje eller diamanter har størst verdi. Men av alle mineralene, metallene, edelstenene og verdifulle ting som finnes i og på jorden, er vann det mest verdifulle.

Vann gir liv. Livet opprettholdes med vann. Vann er det middelet som trengs til å utføre de ulike funksjonene forbundet med nesten alle livsformer. Vår fysiske kropp består av ca. to tredjedeler vann. Mens man kan overleve i mange dager eller til og med uker uten mat, vil man som regel dø i løpet av bare 3-4 dager uten vann. Mesteparten av verdens store befolkningssentra ligger nær ferskvannskilder. For å si det enkelt, kunne det ikke finnes liv uten tilgang til tilstrekkelig mengde rent vann.

Levende vann

Når man tenker på den avgjørende rollen vann spiller for å opprettholde alle former for liv, er Frelserens bruk av begrepet «levende vann» ytterst betegnende. Slik det beskrives i fjerde kapittel i Johannes, gikk Jesus og hans disipler gjennom Samaria på vei fra Judea til Galilea. I byen Sykar stanset de ved Jakobs brønn.

«Da kommer en kvinne fra Samaria for å dra opp vann. Jesus sier til henne: Gi meg å drikke!

Hans disipler var gått inn i byen for å kjøpe mat.

Den samaritanske kvinnen sier til ham: Hvordan kan du som er jøde, be meg, en samaritansk kvinne, om å få drikke? Jøder har nemlig ikke omgang med samaritanere.

Jesus svarte og sa til henne: Kjente du Guds gave, og visste du hvem det er som sier til deg: Gi meg å drikke - så hadde du bedt ham, og han ville gi deg levende vann.

Kvinnen sier til ham: Herre, du har ikke noe å dra opp vann med, og brønnen er dyp. Hvor har du da det levende vann fra? ...

Jesus svarte og sa til henne: Hver den som drikker av dette vann, blir tørst igjen.

Men den som drikker av det vann jeg vil gi ham, skal aldri i evighet tørste, men det vann jeg vil gi ham, blir i ham en kilde med vann som veller frem til evig liv» (Joh. 4:7-11, 13-14).

Det levende vann som omtales i denne episoden er et bilde på Herren Jesus Kristus og hans evangelium. Og akkurat som vann er nødvendig for å opprettholde det fysiske liv, er også Frelseren og hans læresetninger, prinsipper og ordinanser helt nødvendige for evig liv. Dere og jeg trenger hans levende vann daglig og i tilstrekkelig mengde for å opprettholde vår stadige åndelige vekst og utvikling.

Skriftene er et reservoar av levende vann

Skriftene inneholder Kristi ord og er et reservoar av levende vann som er lett tilgjengelig for oss, og som vi kan drikke både dypt og lenge av. Dere og jeg må se hen til og komme til Kristus, som er «kilden med levende vann» (1. Nephi 11:25; sammenlign med Ether 8:26; 12:28) ved å lese (se Mosiah 1:5), studere (se L&P 26:1), granske (se Johannes 5:39; Alma 17:2) og nyte (se 2. Nephi 32:3) Kristi ord slik de finnes i de hellige skrifter. Ved å gjøre dette kan vi få åndelig veiledning og beskyttelse på vår vei gjennom jordelivet.

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige har et hellig ansvar for å bevare de skrevne åpenbaringene i renhet og i sikkerhet (se L&P 42:56) – dette dyrebare reservoaret med levende vann. Et kolossalt arbeide ble utført av Kirken på 1970- og 1980-tallet, som resulterte i den utgaven av Skriftene vi kan glede oss over i dag, med

omfattende fotnoter, krysshenvisninger og andre studiehjelpemidler, kart og informasjon.

Da de oppdaterte Skriftene første gang ble presentert for Kirkens medlemmer på begynnelsen av 1980-tallet, profeterte eldste Boyd K. Packer:

«Etter som årene går, vil disse utgavene av hellig skrift frembringe nye generasjoner av trofaste kristne som kjenner den Herre Jesus Kristus og som ønsker å adlyde hans vilje.

Den eldre generasjon har vokst opp uten dem, men en annen generasjon er i ferd med å vokse opp» (*Lys over Norge*, april 1983, s. 102).

24 år har gått siden eldste Packer uttalte disse ordene. Den generasjonen han snakket om sitter i kveld i Kirkens bygninger over hele verden! Han snakket om dere, og han snakket om meg. Det store flertall av dere har kun kjent Skriftene slik vi har dem i dag. Ha det i tankene mens jeg fortsetter å sitere eldste Packer:

«For dem vil åpenbaringene bli lagt åpne som aldri før i verdens historie. I deres hånd legges nå Josefs og Judas staver. De vil tilegne seg en kunnskap om evangeliet som overgår det deres forfedre kunne greie. De vil få vitnesbyrdet om at Jesus er Kristus og være istand til å forkynne ham og forsvare ham» (*Lys over Norge*, april 1983, s. 102).

Ikke bare er vi velsignet med å ha disse Skriftene så lett tilgjengelig for oss i dag, men vi har også ansvaret for å bruke dem regelmessig og effektivt til å drikke dypt av reservoaret med levende vann. Jeg tror denne generasjonen med ungdommer er mer fordyppet i Skriftene, bedre kjent med profetenes ord og mer tilbøyelige til å vende seg til åpenbaringene for å finne svar enn noen tidligere generasjon. Men vi har fremdeles langt igjen på den snevre og smale sti – mer å lære, mer å anvende og mer å oppleve.

Hvordan man henter levende vann fra Skriftenes reservoar

Jeg vil nå gjennomgå med dere tre grunnleggende måter å hente levende vann fra Skriftenes reservoar: (1) *Lese* Skriftene fra begynnelse til slutt, (2) *studere* Skriftene etter emne og (3) *granske* Skriftene på utkikk etter sammenhenger, mønstre og temaer. Hver av disse fremgangsmåtene kan stille vår åndelige tørst hvis vi søker Den hellige ånds veiledning og hjelp når vi leser, studerer og gransker.

Å *lese* en bok med hellig skrift fra begynnelse til slutt setter i gang strømmen med levende vann i vårt liv ved at vi blir kjent med viktige historier, læresetninger i evangeliet og tidløse prinsipper. Denne fremgangsmåten lar oss også bli kjent med de viktigste personene i Skriftene, samt rekkefølge, tid og sammenheng for hendelser og læresetninger. Ved å lese det skrevne ord på denne måten ser vi det store bildet i boken. Dette er den første og mest grunnleggende måten å skaffe seg levende vann på.

Det å *studere* etter emne følger, vokser ut av og bygger videre på å lese Skriftene fra begynnelse til slutt. Når vi for eksempel leser Mormons bok, kan vi klarlegge og prøve å finne svar på viktige doktrinære og praktiske spørsmål som disse:

- Hva er tro på Frelseren?
- Hvorfor er tro på Jesus Kristus evangeliets første prinsipp?
- Hvorfor og hvordan fører tro på Frelseren til omvendelse?
- Hvordan kan forsoningen gi meg styrke til å gjøre ting i hverdagen som jeg aldri kunne klart med mine egne begrensede evner og min egen styrke?

Ved å fokusere på slike spørsmål og studere etter emne ved hjelp av Veiledning til Skriftene, kan vi fordype oss i Skriftene og oppnå mye større åndelig kunnskap. Denne fremgangsmåten øker strømmen av levende vann i vårt liv.

Både det å lese fra begynnelse til slutt og studere etter emne er forutsetninger for den tredje grunnleggende måten å hente levende vann fra Skriftenes reservoar på. Mens det å lese en bok med hellig skrift fra begynnelse til slutt gir en grunnleggende allmennkunnskap, vil det å studere etter emne øke dybden i vår kunnskap. Å *granske* åpenbaringene på utkikk etter sammenhenger, mønstre og temaer bygger på og styrker vår åndelige kunnskap ved å sette sammen og utvide de to første metodene. Det gir oss et bredere perspektiv og større forståelse av frelsesplanen.

Etter mitt syn, er det å flittig søke å finne sammenhenger, mønstre og temaer delvis det som menes med å «nyte» Kristi ord. Denne fremgangsmåten kan åpne slusene til det åndelige reservoaret, opplyse vår forståelse gjennom Hans ånd, og gi oss en dybde av takknemlighet for Skriftene og en grad av åndelig engasjement som ikke kan oppnås på noen annen måte. En slik gransking gjør oss i stand til å bygge

på vår Forløseres klippe og motstå ondskapens vinder i disse siste dager.

Jeg vil understreke et viktig poeng. Dere tror kanskje umiddelbart at en person må ha omfattende formell utdanning for å bruke de metodene jeg beskriver. Dette stemmer ganske enkelt ikke. En som oppriktig søker sannheten kan, uten hensyn til utdanning, med hell anvende disse enkle fremgangsmåtene. Vi trenger ikke avanserte studiehjelpemidler, og vi skulle ikke i altfor stor grad sette vår lit til andres åndelige kunnskap. Vi trenger ganske enkelt et oppriktig ønske om å lære, Den hellige ånds veiledning, Skriftene og et aktivt og søkende sinn.

Profeten Joseph Smith sa at vi skulle «[granske] Skriftene – gransk de åpenbaringer som vi utgir, og be din himmelske Fader i hans Sønnns Jesu Kristi navn om å tilkjenne sannheten for dere, og hvis dere så gjør med øyet ene og alene vendt mot hans ære og uten å tvile, vil han gi dere et svar ved sin Hellige ånds kraft. Da vil dere selv vite dette og ikke bygge på andres kunnskap. Dere vil ikke være avhengig av mennesker for å ha kunnskap om Gud» (*History of the Church*, 1:282).

Hvis dere og jeg vil be, lete og banke (se Matteus 7:7), og alltid holde oss verdige til å lære av Ånden, da vil slusene til det åndelige reservoaret åpne seg for oss og det levende vann vil strømme ut. Jeg vitner og lover at dette er sant.

La meg kort forklare og gi noen eksempler på hva jeg mener med sammenhenger, mønstre og temaer.

Sammenhenger

En sammenheng er et forhold eller en kobling mellom ideer, mennesker, ting eller hendelser, og Skriftene er fulle av sammenhenger. Tenk på forholdet mellom den evige Fader og hans Sønn Jesus Kristus (se Mosiah 15:1-9), mellom barmhjertighet og nåde (se 2. Nephi 9:8), mellom rene hender og et rent hjerte (se Salmene 24:4), mellom et sønderknust hjerte og en angrende ånd (se 3. Nephi 9:20), mellom hveten og ugresset (se L&p 101:65), mellom kunnskap og intelligens (se L&p 130:18-19), mellom rettferdiggjørelse og helliggjørelse (se L&p 20:30-31), mellom sauer og geiter (se Matteus 25:32-33), mellom umoral og evig liv (se Moses 1:39) og utallige andre. Når man ved hjelp av bønn finner frem til, lærer om og grunner på slike sammenhenger – likhetene og forskjel-

lene, for eksempel – er det en vesentlig kilde til levende vann som kan gi inspirert innsikt og skjulte kunnskapsskatter.

Når jeg har lest alle standardverkene fra begynnelse til slutt og studert forskjellige emner, har jeg merket meg at ordet *forståelse* ofte settes i sammenheng med hjertet. To vers i Mormons bok illustrerer denne sammenhengen:

«Dere har ikke forsøkt å *forstå* med *hjertet*, derfor har dere ikke vært vise» (Mosiah 12:27; uthevelse tilføyd).

«Og forsamlingen hørte og bærer vitnesbyrd om det, og deres hjerter var åpne, og de *forsto* med sine *hjerter* ordene i hans bønn» (3. Nephi 19:33; uthevelse tilføyd).

Jeg finner det meget interessant at i disse og mange andre vers knyttes forståelse først og fremst til hjertet. Legg merke til at vi ikke med rene ord rådes til å anvende våre sinn for å forstå. Vi må naturligvis bruke våre sinn og våre rasjonelle evner til å tilegne oss og evaluere informasjon, og komme frem til gode konklusjoner og slutninger. Men kanskje Skriftene sier oss at fornuft og «kjødets arm» (L&p 1:19) ikke er nok til å oppnå sann forståelse. Derfor viser ikke forståelse, slik ordet er brukt i Skriftene, kun, eller engang hovedsakelig, til intellektuell eller kognitiv forstand. Forståelse er derimot noe som finner sted når det vi vet i vårt sinn blir bekreftet som sant i vårt hjerte ved Den hellige ånds vitnesbyrd.

Den åndelige gaven åpenbaring virker vanligvis som tanker og følelser som strømmer inn i vårt sinn og hjerte fra Den hellige ånd (se L&p 8:2-3; 100:5-8). Når vitnesbyrd og overbevisning går fra hodet til hjertet, har vi ikke lenger bare informasjon eller kunnskap – men vi begynner å forstå og søke etter den mektige forandringen i hjertet. Forståelse kommer med andre ord av åpenbaring. Det er en åndelig gave og en forutsetning for omvendelse, og det stimulerer til å leve mer i tråd med de prinsippene vi lærer.

Denne åpenbarte innsikten om forholdet mellom hjertet og forståelsen har hatt stor innflytelse på min tilnærming til studium av evangeliet, har hatt en positiv innvirkning på måten søster Bednar og jeg underviser våre barn og barnebarn, og har påvirket min prestedømstjeneste.

Mønstre

Et mønster er en plan, en modell eller en norm som kan brukes som rettesnor for noe man skal gjøre eller lage gjentatte ganger, og Skriftene er fulle av åndelige mønstre. Et mønster i Skriftene er vanligvis bredere og mer omfattende enn en sammenheng. I Lære og pakter finner vi mønstre for å forkynne evangeliet (se L&p 50:13-29), for å unngå å bli bedratt (se L&p 52:14; 18-19), for å bygge templer (se L&p 115:14-16), for å grunnlegge byer (se L&p 94), for å organisere prestedømsquorum (se L&p 107:85-100) og høyråd (se L&p 102:12) og for en rekke andre formål. Det å finne og studere mønstre i Skriftene er enda en viktig kilde til levende vann, og hjelper oss å bli bedre kjent med Herrens visdom og tenkemåte (se L&p 95:13).

Når jeg både har lest fra begynnelse til slutt og studert emner i Lære og pakter, har jeg sett et mønster som er tydelig i mange av Herrens svar på spørsmål fra misjonærer. Ved en rekke anledninger i 1831 ønsket forskjellige grupper av eldster som hadde blitt kalt til å forkynne evangeliet å få vite hvordan de skulle gå frem, hvilken rute de skulle ta og hvordan de skulle reise. I åpenbaringer gitt gjennom profeten Joseph Smith ga Herren råd til hver enkelt av disse brødrene om at de kunne reise til vanns eller til lands (se L&p 61:22), at de kunne lage eller kjøpe de nødvendige fartøylene (se L&p 60:5), at de kunne reise samlet eller to og to (se L&p 62:5), og at de med rette kunne dra i en rekke forskjellige retninger (se L&p 80:3). Åpenbaringene instruerte brødrene spesielt til å ta disse beslutningene «ettersom dere synes best» (L&p 60:5; 62:5) eller «slik det senere blir tilkjenne-gitt for dem ifølge deres dømmekraft» (L&p 61:22). Og i hvert av disse tilfellene erklærte Frelseren: «Det spiller ingen rolle for meg» (L&p 60:5; 61:22; 62:5; 63:40; se også 80:3).

Det at Herren sier «det spiller ingen rolle for meg», kan i utgangspunktet virke overraskende. Det er klart at Frelseren ikke sa til disse misjonærene at han ikke brydde seg om hva de gjorde. Derimot understreket han viktigheten av å sette det viktigste først og fokusere på de rette tingene – som, i disse tilfellene, var å komme seg til det tildelte virkefeltet og komme i gang med arbeidet. De skulle utøve tro, bruke god dømmekraft, handle i henhold til Åndens veiledning og selv bestemme seg for den beste måten å komme til målet på. Det viktigste var arbeidet de var kalt til å

utføre. Hvordan de kom seg dit var viktig, men ikke avgjørende.

For et bemerkelsesverdig mønster dere og jeg kan anvende i vårt eget liv. Jesus Kristus kjenner og elsker oss personlig. Han er opptatt av vår åndelige utvikling og fremgang, og han oppfordrer oss til å vokse ved å utøve inspirert, rettferdig og klok dømmekraft. Forløseren vil aldri overlate oss til oss selv. Vi skulle alltid be om hjelp og veiledning. Vi skulle alltid søke å ha Den hellige ånd som vår stadige ledsager. Men vi skulle ikke bli forferdet eller mismodige om svarene på våre bønner om hjelp og veiledning ikke nødvendigvis kommer raskt. Det er sjelden at hele svaret kommer på en gang. Vår fremgang ville bli hindret og vår dømmekraft svekket om alle svar ble gitt oss umiddelbart og uten å kreve tro, arbeid, studium og standhaftighet fra vår side.

Det mønsteret jeg beskriver illustreres kort og konsist i følgende instruksjoner til de tidlige misjonærene:

«Jeg, Herren, er villig om noen av dere ønsker å ferdes på hesteryggen eller på esler, eller i vogner, han skal motta denne velsignelse hvis han mottar den fra Herrens hånd med *et takknemlig hjerte i alle ting*.

Disse ting er det opp til dere å gjøre *etter egen dømmekraft og etter Åndens veiledning*.

Se, riket er deres. Og se, *jeg er alltid med de trofaste*. Slik er det. Amen» (L&p 62:7-9; uthevelse tilføyd).

Hovedsaken i denne episoden er ikke hester, esler eller vogner, men takknemlighet, dømmekraft og trofasthet. Legg merke til basiselementene i dette mønsteret: (1) Et takknemlig hjerte i alle ting; (2) handle i henhold til dømmekraft og Åndens veiledning og (3) Frelseren er alltid med de trofaste. Kan vi begynne å ane den veiledning og forsikring, samt den fornyede styrken som kan komme av å følge dette enkle mønsteret for inspirert og rettferdig dømmekraft? Mønstre i Skriftene er i sannhet en dyrebar kilde til levende vann.

De mest krevende valg vi tar er sjelden mellom gode og onde, eller mellom tiltalende og utiltalende alternativer. Vanligvis er våre vanskeligste valg mellom godt og godt. I denne episoden i Skriftene har hester, esler og vogner vært like effektive reisemetoder for misjonærene. På samme måte kan også dere og jeg til forskjellige tider se at det finnes mer enn ett akseptabelt alternativ som vi kan velge å satse på. Vi skulle huske dette mønsteret fra Skriftene når vi nærmer oss slike viktige avgjørelser. Hvis vi setter det viktigste

først i livet – ting som det å være en hengiven disipl, overholde pakter og etterleve budene – vil vi bli velsignet med inspirasjon og god dømmekraft idet vi søker den veien som fører oss tilbake til vårt himmelske hjem. Hvis vi setter det viktigste først, kan vi ikke gå feil (se L&P 80:3).

Temaer

Temaer er overordnede, tilbakevendende og forenende egenskaper eller ideer, som viktige tråder som går igjen i en tekst. Temaer i Skriftene er vanligvis bredere og mer omfattende enn mønstre eller sammenhenger. Temaer gir oss bakgrunnen og rammen for å kunne forstå sammenhenger og mønstre. Prosessen med å lete etter og avdekke temaer i Skriftene leder oss til de grunnleggende frelsende læresetningene og prinsippene – til de evige sannhetene som innbyr Den hellige ånds bekræftende vitnesbyrd (se 1. Johannes 5:6). Denne fremgangsmåten for å hente levende vann fra Skriftens reservoar, er den mest krevende og omstendelige. Men den gir også mest oppbyggelse og åndelig fornyelse. Og Skriftene er fulle av mektige temaer.

For eksempel fremkom Mormons bok i denne evangelieutdeling «for å overbevise jøde og hedning om at Jesus er Kristus, den evige Gud, som åpenbarer seg for alle nasjoner» (Mormons boks tittelside). Det sentrale og tilbakevendende temaet i Mormons bok er oppfordringen til alle som lyder: «Kom til Kristus og bli fullkommengjort i ham» (Moroni 10:32). Læresetningene, advarslene, formaningene og episodene i denne bemerkelsesverdige boken med hellig skrift fokuserer alle på og vitner om Jesus Kristus som Forløseren og vår Frelser.

La meg gi dere noen flere eksempler på viktige temaer ved hjelp av skriftsteder fra Mormons bok:

«Hvis menneskenes barn holder Guds bud, nærer og styrker han dem og tilveiebringer midler så de kan utføre det han har befalt dem» (1. Nephi 17:3).

«[Strev] fremover med standhaftighet i Kristus» (2. Nephi 31:20).

«Mennesket er til for å kunne ha glede» (2. Nephi 2:25).

«I Herrens styrke kan du gjøre alle ting» (Alma 20:4).

«Ugudelighet har aldri vært lykke» (Alma 41:10).

Hvis dere lover å ikke le, skal jeg fortelle dere om en av de enkle metodene jeg bruker til å søke etter

temaer i Skriftene. Jeg ønsker ikke nødvendigvis at dere skal bruke samme metode, for forskjellige mennesker bruker forskjellige metoder med like godt resultat. Jeg beskriver ganske enkelt en prosess som fungerer bra for meg.

Da jeg forberedte meg til et taleoppdrag nylig, ble jeg tilskyndet til å tale om Ånden og hensiktene med å samles. Jeg hadde studert og grunnet på eldste Russell M. Nelsons siste tale på generalkonferansen om innsamlingsprinsippet (se *Liahona*, november 2006, s. 79), og emnet passet perfekt til mitt oppdrags beskaffenhet og setting (se *The Spirit and Purposes of Gathering*, andakt ved BYU–Idaho, 31. oktober 2006).

Jeg innså at jeg hadde mye å lære av Skriftene om innsamling. Derfor fant jeg frem til og laget kopier av alle skriftsteder i standardverkene som inneholdt ordet *innsamling* i en eller annen form. Deretter leste jeg hvert skriftsted på utkikk etter sammenhenger, mønstre og temaer. Det er viktig å merke seg at jeg ikke begynte å lese med en rekke forutfattede ting jeg ville se etter. Jeg ba om Den hellige ånds veiledning og begynte ganske enkelt å lese.

Mens jeg leste skriftstedene om innsamling, merket jeg vers med like formuleringer eller lik vektlegging med en fargeblyant. Da jeg hadde lest alle skriftstedene var noen av versene merket med rødt, noen var merket med grønt og noen var merket med andre farger.

Her kommer det som kanskje vil få dere til å le. Jeg brukte deretter saksen til å klippe ut skriftstedene jeg hadde kopiert, og sorterte dem i bunker etter farge. Etter hvert ble det en stor bunke med skriftsteder merket med rødt, en stor bunke skriftsteder merket med grønt osv. Jeg sorterte så skriftstedene i de store bunkene i mindre bunker. Som førsteklasing må jeg virkelig ha likt å klippe og legge ting i bunker!

Denne prosessen førte til at jeg lærte en hel del om innsamlingsprinsippet. For eksempel lærte jeg av å granske de store bunkene mine at Skriftene beskriver de siste tre hovedaspektene ved innsamling, nemlig *formål* med innsamling, *innsamlingstyper* og *-steder*, og *velsignelser* av innsamling.

Jeg merket meg at noen av hovedformålene med innsamling er å tilbe (se Mosiah 18:25), å motta råd og undervisning (se Mosiah 18:7), å bygge opp Kirken (se L&P 101:63-64) og å sørge for forsvar og beskyttelse (se L&P 115:6). Da jeg studerte *innsamlingstyper*

og *-steder*, oppdaget jeg at vi er innsamlet i evige familier (se Mosiah 2:5), i den gjenopprettede kirke (se L&p 101:64-65), i Sions staver (se L&p 109:59), i hellige templer (se Alma 26:5-6) og i to store sentre – det gamle Jerusalem (se Ether 13:11) og byen Sion, eller Det nye Jerusalem (se L&p 42:9; Trosartiklene 1:10). Jeg var takknemlig for å se at oppbyggelse (se Efeserne 4:12-13), bevaring (se Moses 7:61 og styrke (se L&p 82:14) er noen av *velsignelsene* av innsamling.

Gjennom denne prosessen fikk jeg en enda dypere forståelse av innsamlingsånden som en viktig del av alle tings gjenopprettelse i evangelieutdelingen i tidenes fylde. Jeg skal ikke bruke tid nå til å fortelle om de andre tingene jeg lærte om innsamling. Min hensikt her er kun kort å illustrere én måte å lete etter temaer i Skriftene.

De velsignelsene vi kan motta

De velsignelsene, i form av kunnskap, forståelse, åpenbaring og åndelig stimulans, vi kan motta når vi leser, studerer og gransker Skriftene, er fantastiske. Å nyte Kristi ord (se 2. Nephi 31:20), er oppbyggende, spennende og morsomt. Ordet er godt, «for det begynner å utvide min sjel, ja, det begynner å opplyse min forstand, ja, jeg begynner å fryde meg over det» (Alma 32:28). «Se, de er skrevet, dere har dem hos dere, derfor skal dere granske dem» (3. Nephi 20:11), og det «blir i [dere] en kilde med vann som veller fram til evig liv» (Johannes 4:14).

Når jeg selv har lest, studert og gransket i løpet av flere år, har jeg ofte fokusert på læren om Jesu Kristi forsoning. Ingen begivenhet, kunnskap eller innflytelse har hatt større betydning for meg i løpet av mine 54 år i jordelivet, enn gjentatte ganger å lese om, studere i dybden og lete etter sammenhenger, mønstre og temaer i forbindelse med læren om forsoningen. Denne sentrale, frelsende læren har gradvis og med tiden fylt min sjel som dugg fra himmelen, har påvirket mine tanker, ord og gjerninger (se Mosiah 4:30), og har bokstavelig talt blitt en kilde med levende vann for meg.

Lehis syn

Viktigheten av å lese, studere og granske Skriftene belyses i flere elementer i Lehis syn om livets tre.

Fader Lehi så flere grupper mennesker trenge seg frem langs den snevre og smale sti i håp om å komme frem til treet og dets frukt. Medlemmene i

hver gruppe hadde kommet inn på stien gjennom den port som omvendelse og dåp i vann utgjør, og hadde mottatt Den hellige ånds gave (se 2. Nephi 31:17-20). Livets tre står sentralt i drømmen, og defineres i 1. Nephi som et bilde på Jesus Kristus. Frukten på treet er et symbol på velsignelsene av Frelserens forsoning. Interessant nok står hovedtemaet i Mormons bok, nemlig å innby alle til å komme til Kristus, sentralt i Lehis syn. Spesielt interessant er jernstangen som førte frem til treet (se 1. Nephi 8:19). Jernstangen er Guds ord.

I 1. Nephi 8, vers 21-23, får vi høre om en gruppe mennesker som trengte seg frem og begynte på stien som førte til livets tre. Men da disse møtte den mørke tåken, som representerer djevelens fristelser (se 1. Nephi 12:17), gikk de seg vill, tok feil av retningen og ble borte.

Det er viktig å merke seg at jernstangen ikke blir nevnt i disse versene. De som ignorerer eller tar lett på Guds ord har ikke tilgang til det guddommelige kompasset som viser vei til Frelseren. Ta i betraktning at denne gruppen kom inn på stien, trengte seg frem og utviste en grad av tro på Kristus og en åndelig overbevisning, men de ble avledet av djevelens fristelser og ble borte.

I vers 24-28 i kapittel 8 leser vi om en annen gruppe mennesker som kom inn på den snevre og smale sti som fører til livets tre. Denne gruppen trengte seg frem gjennom den mørke tåken og holdt fast i jernstangen, helt til de kom frem og tok del i frukten av livets tre. Men da denne andre gruppen mennesker ble hånet av dem som befant seg i den store og rommelige bygningen, skammet de seg, gikk inn på forbudte stier og ble borte. Legg merke til at denne gruppen ifølge beskrivelsen *klamret seg* til jernstangen.

Det er betegnende at den andre gruppen trengte seg frem med tro og besluttsomhet. De hadde dessuten velsignelsen av jernstangen, *og de klamret seg til den!* De møtte imidlertid forfølgelse og motgang, og de gikk inn på forbudte stier og ble borte. Selv med tro, besluttsomhet og Guds ord, ble denne gruppen borte – kanskje fordi de bare *periodevis* leste *eller* studerte *eller* gransket Skriftene. Det at de klamret seg til jernstangen tyder for meg på enkelte skippertak med studium eller uregelmessige slurker, istedenfor en jevn, vedvarende fordypping i Guds ord.

I vers 30 leser vi om en tredje gruppe mennesker som trengte seg frem, idet de hele tiden holdt fast i

jernstangen til de kom frem, falt ned og spiste av treets frukt. Nøkkelformuleringen i dette verset er «hele tiden holdt fast» i jernstangen.

Den tredje gruppen trengte seg frem med tro og overbevisning. Imidlertid er det ingen tegn til at de tok feil av retningen, gikk inn på forbudte stier eller ble borte. Kanskje denne tredje gruppen *jevnlig* leste og studerte og gransket Kristi ord. Kanskje det var den konstante strømmen av levende vann som reddet denne tredje gruppen fra fortapelsen. Dette er den gruppen dere og jeg skulle bestrebe oss på å slutte oss til.

«Hva betyr jernstangen som vår far så, som ledet til treet?

Og jeg sa til dem at den var Guds ord, og alle som ville lytte til Guds ord og *holde fast ved det*, skulle aldri gå til grunne. Heller ikke kunne motstanderens fristelser og brennende piler overmanne dem, gjøre dem blinde eller lede dem bort til fortapelse» (1. Nephi 15:23-24, uthevelse tilføyd).

Hva er så forskjellen på å klamre seg til og å holde fast i jernstangen? Jeg tror at det å holde fast i jernstangen innebærer jevnlig, med bønnens hjelp, å benytte seg av alle de tre måtene å hente levende vann på som vi har drøftet i kveld.

«Og det skjedde at jeg forsto at jernstangen som min far hadde sett, var Guds ord som ledet til kilden med levende vann, eller til livets tre» (1. Nephi 11:25).

Hver av disse fremgangsmåtene – å lese fra begynnelsen til slutt, studere etter emne og lete etter sammenhenger, mønstre og temaer – er oppbyggende og lærerike, og gir en del av Frelserens levende vann. Jeg tror imidlertid at regelmessig bruk av alle disse tre metodene gir en jevnere strøm med levende vann, og det er i stor grad dét det betyr å holde fast i jernstangen.

I våre normale aktiviteter hver dag, mister dere og jeg en betydelig del av det vannet som utgjør en så stor

del av vår fysiske kropp. Når vi tørster, er det cellene i kroppen som krever å få vann, og vi trenger påfyll av vann hver dag. Det virker ærlig alt helt ulogisk en gang i blant å «fylle opp» med vann, med lange perioder med dehydrering imellom. Det samme gjelder åndelig. Åndelig tørst er et behov for levende vann. En konstant strøm med levende vann er langt bedre enn sporadiske slurker.

Leser, studerer og gransker vi Skriftene daglig på en slik måte at det gjør oss i stand til å holde fast i jernstangen – eller klamrer vi oss bare fast? Trenger vi oss frem mot kilden til det levende vann – idet vi setter vår lit til Guds ord? Dette er viktige spørsmål vi alle må grunne på med bønnens hjelp.

Som avslutning i kveld skal vi sammen synge salmen «The Iron Rod». Denne de rettferdiges sang vil virkelig bli en inderlig og gripende bønn (se L&P 25:12). Måtte vi ha ører til å høre den lærdom denne salmen gir oss.

Jeg bærer vitnesbyrd om Jesus Kristus, om hans ords kraft og om ham som Ordet. Han er den evige Faders Sønn, og jeg vet at han lever. Jeg vitner om at det å holde fast i jernstangen, vil lede oss til hans levende vann. Som hans tjener nedkaller jeg følgende velsignelse over dere – at deres ønske om og evne til å holde fast i jernstangen skal vokse, at deres tro på Frelseren vil øke og erstatte deres frykt, og når dere drikker dypt av Skriftenes reservoar, vil dere lære ham å kjenne. Måtte vi alltid huske at

*Når fristelsene nærmer seg,
når vår vei innhylles i tåke,
at vi kan stole på jernstangen
og nedkalle himmelens hjelp.*
(Hymns, nr. 274)

I Jesu Kristi hellige navn, amen.